

**UCHWAŁA NR XLV/1347/14
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 13 października 2014 r.**

w sprawie ponownej skargi na Prezydenta Miasta w związku z nienależnym pobieraniem opłat za parkowanie w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie

Na podstawie art. 229 pkt 3 w związku z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w uchwale Nr XLII/1238/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie skargi złożonej przez Panią na Prezydenta Miasta w związku z nienależnym pobieraniem opłat za parkowanie w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 31 sierpnia 2014 r. Pani złożyła ponowną skargę na Prezydenta Miasta Szczecin zarzucając, że przy wykonywaniu czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień i obowiązków wynikających z uchwały Rady Miasta Szczecin Nr XX/564/12 z dnia 25 czerwca 2012 r, w przedmiocie ustalenia strefy płatnego parkowania, opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych Miasta Szczecin oraz sposobu ich pobierania i ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych niezgodnie z prawem pobierane są opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w każdym miejscu SPP, podczas gdy, zdaniem skarżącej, prawo dopuszcza pobieranie takich opłat wyłącznie w miejscach wyznaczonych, o czym przesądza treść przepisu art. 13 b ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Na potwierdzenie zasadności swojego poglądu skarżąca przytacza stanowisko wyrażone przez p. Beatę Leszczyńską, Zastępcę Dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju w piśmie z dnia 31 lipca 2014 r., która uważa, że uzasadniony jest pogląd, że opłatę za parkowanie w strefie płatnego parkowania można pobierać wyłącznie w miejscach wyznaczonych, a parkowanie w innych miejscach oznacza zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Przeciwny pogląd zawarł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 stycznia 2014 r. sygn. akt II GSK 1769/12, stwierdzając m.in. „Strefę płatnego parkowania stanowi wydzielony obszar (art. 13 b ust. 1 i 2 u.d.p), zatem na całym wydzielonym obszarze stanowiącym strefę płatnego parkowania, tj. na wszystkich drogach publicznych znajdujących się na tym obszarze istnieje obowiązek uiszczenia opłaty za parkowanie pojazdu. Natomiast pojęcie „wyznaczonego miejsca” należy rozumieć jako miejsce wyznaczone do parkowania na drodze publicznej (art. 13 b ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 4 pkt 2 w zw. z art. 1 u.d.p.), co wcale nie oznacza, że jeżeli pojazd zostanie zaparkowany na drodze publicznej, ale w miejscu nieprzeznaczonym do parkowania, to korzystający nie ma obowiązku uiszczenia opłaty za parkowanie. W takiej sytuacji korzystający dodatkowo naraża się na inny rodzaj odpowiedzialności, np. karnoadministracyjnej.”

W uchwale Nr XLII/1238/14 zawarto pouczenie o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

W związku z tym, że skarżąca nie wskazała żadnych nowych okoliczności, których nie podniesiono w poprzedniej skardze, istnieją podstawy do podtrzymania poprzedniego stanowiska Rady w tej sprawie.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Jan Stopyra